

«دی ۱۴۰۴؛ خیزش، پهلوی‌گرایی و خطر رژیم‌چنج از بالا»

10 مرداد 1405

کمیته عمل سازمانده کارگری در یادداشتی بر وبسایت رسمی خود با عنوان «خیزش ۱۴۰۴: نیم گام به پیش، دو گام به پس»، خیزش دی ۱۴۰۴ را در امتداد دی ۹۶، آبان ۹۸ و «زن، زندگی، آزادی» تحلیل می‌کند و آن را موجی می‌داند که هم‌زمان هم رادیکالیسم خیابانی را تعمیق کرده و هم فضا را برای پروژه‌های ارتجاعی چون پهلوی‌گرایی و رژیم‌چنج امپریالیستی مستعدتر کرده است.

- خیزش دی ۱۴۰۴ به سه فاز تقسیم می‌شود: شروع از اعتراضات معیشتی و ارزی، اوج‌گیری در شهرها و مناطق کوچک، و سپس انفجار میلیونی و تهاجمی در کلان‌شهرها، به‌ویژه تهران و مشهد.
- متن بر نقش شهرهای کوچک و مناطق لرنشین و بختیاری تأکید می‌کند و در مقابل، کاهش نسبی وزن خیابانی کردستان و بلوچستان را بخشی محصول فضای شعارهای مسلط پهلوی‌گرایانه می‌داند.
- قطع چندلایه ارتباطات (اینترنت، موبایل، پیامک، پارازیت ماهواره) به‌عنوان ابزار اصلی مهار خیزش و جلوگیری از سازمان‌یابی و مناسک اعتراضی معرفی می‌شود.

در سطح کلان، نویسندگان از یک «بلوک واحد الیگارش» در حاکمیت سخن می‌گویند که فراتر از تقسیم‌بندی‌های رسمی، اعتراضات را به فرصتی برای شوک‌درمانی اقتصادی، جهش نرخ ارز و پیش‌برد سیاست‌های ضدکارگری بدل کرده و این روند را بخشی از آماده‌سازی برای دوران پس از خامنه‌ای و پوست‌اندازی از بالا تفسیر می‌کنند.

در این میان، سلطنت‌طلبی و «جاوید شاه» به‌عنوان پدیده‌ای واقعی و ناگزیر از دیده‌شدن تحلیل می‌شود؛ بدنه‌ای که لزوماً شاه‌اللهی کلاسیک نیست، بلکه لایه‌های مستأصلی است که اکنون به نماد پهلوی، دقیقاً به‌مثابه نماد «قدرت خارجی حامی مداخله»، چنگ زده است. رضا پهلوی در این چارچوب بیش از آنکه رهبر واقعی باشد، فیگور رسانه‌ای و کارت فشاری خوانده می‌شود که ارزشش از پیوند با دولت‌های خارجی و حتی همکاری‌های پنهان بخشی از دستگاه‌های امنیتی جمهوری اسلامی تغذیه می‌شود.

سناریوی محتمل «رژیم‌چنج» در این یادداشت نه مشابه عراق و لیبی، بلکه نوعی پوست‌اندازی از بالا تصویر می‌شود که در آن همان بلوک حاکم، در معامله با قدرت‌های امپریالیستی، بخش‌هایی از ساختار را جابه‌جا می‌کند، بدون آنکه منطق بنیادین سلطه و استثمار تغییر کند. خطر «توهم به دخالت رهایی‌بخش خارجی» و تبدیل دوباره مردم به سیاهی‌لشکر مشروعیت‌بخشی به نظم جدید، محور هشدارهای نویسندگان است.

در برابر دو قطب ارتجاعی – استبداد ولایی و پروژه سلطنت‌طلب/رژیم‌چنجی – کمیته عمل بر ضرورت ساختن «جبهه سوم» تأکید می‌کند: جریانی که هم‌زمان علیه ولایت و سلطنت بایستد، برای حقوق کارگران، زنان، اقلیت‌های ملی و گروه‌های تحت ستم جنسی/جنسیتی مبارزه کند و برنامه‌ای ایجابی برای دموکراسی و عدالت اجتماعی، با مطالباتی چون مصادره اموال نهادهای حکومتی و مالکیت و کنترل کارگری بر بخش‌های استراتژیک پیش بگذارد.

اگر به دنبال شناخت دیدگاهی هستید که خیزش دی ۱۴۰۴، صعود پهلوی‌گرایی، نقش رسانه‌های فراملی و سناریوهای رژیم‌چنج از بالا را درهم‌تنیده و از منظر یک نیروی چپ رادیکال واکاوی می‌کند، خواندن متن کامل کمیته عمل سازمانده کارگری در وبسایت رسمی‌شان را توصیه می‌کنیم.